

Sons and Daughters of God

By Elder Rubén V. Alliaud
Of the Seventy

Söner och döttrar till Gud

Äldste Rubén V. Alliaud
i de sjuttios kvorum

October 2024 general conference

We truly believe that we are all literally the children of God, and because of that, we have the potential to become like Him.

Today I would like to address one of the most joyful, glorious, and powerful gospel truths that God has revealed. At the same time, it is ironically one for which we have been criticized. An experience I had some years ago profoundly deepened my appreciation for this gospel truth.

As a representative of the Church, I was once invited to a religious conference where it was announced that from that moment on they would recognize as valid all baptisms performed by almost all other Christian churches, as long as the ordinance was done with water and in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. Then it was explained that this policy did not apply to baptisms performed by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

After the conference I was able to delve deeper into the reasons for that exception with the leader in charge of the announcement. We had a wonderful and insightful conversation.

In short, he explained to me that that exception had primarily to do with our particular beliefs about the Godhead, which other Christian denominations often refer to as the Trinity. I expressed my appreciation for him taking the time to explain to me his beliefs and the policy of his church. At the end of our conversation, we hugged and then said goodbye.

As I later contemplated our discussion, what this leader said about Latter-day Saints not understanding what he called the “mystery of the Trinity” stayed in my mind. What was he refer-

Vi tror verkligen att vi alla är Guds bokstavliga barn, och att vi därför har potentialen att bli som han.

I dag vill jag tala om en av de mest glädjefyll- da, härliga och kraftfulla evangeliesanningar som Gud har uppenbarat. Samtidigt är det ironiskt nog en som vi har kritiserats för. En upplevelse jag hade för ett antal år sedan fördjupade grund- ligt min uppskattning för den här evangeliesan- ningen.

Som representant för kyrkan inbjöds jag en gång till en religiös konferens där det tillkän- nagavs att från och med då skulle man erkänna alla dop som utförts av nästan alla andra krist- na kyrkor som giltiga, så länge förrättningen utfördes med vatten och i Faderns, i Sonens och i den Helige Andens namn. Sedan förklarade man att detta inte skulle gälla dop som utförts i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Efter konferensen hade jag möjlighet att gräva djupare i anledningarna till detta undantag med den ledare som gjort tillkännagivandet. Vi hade ett underbart och insiktsfullt samtal.

Kort sagt förklarade han för mig att detta un- dantag framför allt hade att göra med vår särskil- da syn på Gudomen, som andra kristna kyrkor ofta kallar Treenigheten. Jag uttryckte min upp- skattning för att han tog sig tid att förklara för mig vad han trodde på och hans kyrkas riktlinjer. Efter samtalet kramades vi och tog sedan farväl.

När jag senare tänkte över vår diskussion, förblev det denne ledare sa om att sista dagars heliga inte förstår det han kallade ”Treenighetens mysterium” i mitt sinne. Vad syftade han på? Ja,

ring to? Well, it had to do with our understanding of the nature of God. We believe that God the Father "is an exalted man" with a glorified "body of flesh and bones as tangible as man's; [and] the Son also." Thus, every time we talk about the nature of God, in some way, somehow, we are also talking about our own nature.

And this is true not only because we all were made "in [His] image, after [His] likeness," but also because, as the Psalmist recorded, God said, "Ye are gods; and all of you are children of the most High." This is for us a precious doctrine now recovered with the advent of the Restoration. In summary, it is nothing more or less than what our missionaries teach as the first lesson, first paragraph, first line: "God is our Heavenly Father, and we are His children."

Now, you might say, "But many people believe we are children of God." Yes, that is true, but their understanding may be a little different from the implication of its deeper meaning that we affirm. For Latter-day Saints, this teaching is not metaphorical. Rather, we truly believe that we are all literally the children of God. He is "the Father of [our] spirits," and because of that, we have the potential to become like Him, which seems to be inconceivable to some.

It has now been over 200 years since the First Vision opened the doors to the Restoration. At the time, young Joseph Smith sought guidance from heaven to know what church to join. Through the revelation he received that day, and in later revelations given to him, the Prophet Joseph obtained knowledge about the nature of God and our relationship to Him as His children.

Because of that, we learn more clearly that our Heavenly Father has taught this precious doctrine from the very beginning. Allow me to cite at least two accounts from the scriptures to illustrate this.

You might remember God's instructions to Moses as recorded in the Pearl of Great Price.

We read that "God spake unto Moses, saying: Behold, I am the Lord God Almighty, and Endless is my name." In other words, Moses, I want you to know who I am. Then He added, "And, behold, thou art my son." Later he said, "And I have a work for thee, Moses, my son; and thou art in the similitude of mine Only Begotten." And then finally, He ended with, "And now, behold, this one thing I show unto thee, Moses, my son."

It appears that God was determined to teach

det hade att göra med hur vi ser på Guds natur. Vi tror att Gud Fadern är "en upphöjd människa" med en förhärligad "kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas ... [och] även Sonen". Och varje gång vi talar om Guds natur talar vi, på något sätt och på något vis, också om vår egen natur.

Och det är inte bara sant eftersom vi alla har skapats "till [hans] avbild, lika [honom]", utan också eftersom, som psalmisten noterade, Gud sa: "Ni är gudar ... ni alla är den Högstes [barn]." Detta är för oss en dyrbar lära, som vi nu fått tillbaka i och med Återställelsen. Kort sagt är det inte mer eller mindre än vad våra missionärer undervisar i den första lektionen, första stycket, första raden: "Gud är vår himmelske Fader; vi är hans barn."

Du kanske säger: "Många människor tror att vi är Guds barn." Ja, det är sant, men deras syn på detta kanske skiljer sig lite åt från slutsatsen av den djupa innebörd som vi förkunnar. För sista dagars heliga är den här läran inte en metafor. Nej, vi tror verkligen att vi alla bokstavligen är Guds barn. Han är "våra andars Far", och tack vare det har vi potentialen att bli som han, vilket verkar vara ofattbart för vissa.

Det har nu gått mer än 200 år sedan den första synen slog upp Återställsens portar. Vid den tidpunkten sökte Joseph Smith vägledning från himlen för att kunna veta vilken kyrka han skulle gå med i. Genom den uppenbarelse han fick den dagen och i uppenbarelsen han senare fick erhöill profeten Joseph kunskap om Guds natur och vår relation med honom som hans barn.

Tack vare det förstår vi tydligare att vår himmelske Fader har undervisat om denna dyrbara lära från begynnelsen. Låt mig citera åtminstone två redogörelser i skrifterna som illustrerar detta.

Ni kanske minns Guds instruktioner till Mose som de upptecknats i Den kostbara pärlan.

Vi läser att "Gud talade till Mose och sa: 'Se, jag är Herren Gud den Allsmäktige och Oändlig är mitt namn.'" Med andra ord: Mose, jag vill att du ska veta vem jag är. Sedan tillade han: "Och se, du är min son." Senare sa han: "Och jag har ett uppdrag åt dig, min son Mose, och du är i min Enföddes avbild." Och sedan avslutade han med: "Och se, detta enda visar jag dig nu, min son Mose."

Det ser ut som att Gud var fast besluten att

Moses at least one lesson: "You are my child," which He repeated at least three times. He could not even mention the name of Moses without immediately adding that he was His son.

However, after Moses was left alone, he felt weak because he was no longer in the presence of God. That is when Satan came to tempt him. Can you see a pattern here? The first thing he said was, "Moses, son of man, worship me."

In this context, Satan's request to worship him may have been only a distraction. A significant temptation for Moses in that moment of weakness was to become confused and believe that he was only a "son of man," rather than a child of God.

"And it came to pass that Moses looked upon Satan and said: Who art thou? For behold, I am a son of God, in the similitude of his Only Begotten." Fortunately, Moses was not confused and did not allow himself to become distracted. He had learned the lesson of who he really was.

The next account is found in Matthew 4. Scholars have entitled this "the three temptations of Jesus," as if the Lord was tempted only three times, which of course is not the case.

Hundreds of gallons of ink have been used to explain the meaning and content of these temptations. As we know, the chapter begins by explaining that Jesus had gone into the desert, "and when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an hundred."

Satan's first temptation apparently had only to do with satisfying the Lord's physical needs. "Command that these stones be made bread," he challenged the Savior.

A second enticement may have had to do with tempting God: "Cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee."

Finally, Satan's third temptation referred to the aspirations and glory of the world. After Jesus had been shown "all the kingdoms of the world, ... [Satan] saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me."

In truth, Satan's ultimate temptation may have had less to do with those three specific provocations and more to do with tempting Jesus Christ to question His divine nature. At least twice, the enticement was preceded by the challenging accusation from Satan: "If thou be the Son of God"—if you really believe it, then do this or that.

lära Mose åtminstone en sak: "Du är mitt barn", vilket han upprepade åtminstone tre gånger. Han kunde inte ens nämna Moses namn utan att genast tillägga att Mose var hans son.

Men när Mose hade lämnats ensam kände han sig svag eftersom han inte längre var i Guds närvaro. Det var då Satan kom för att fresta honom. Ser ni ett mönster här? Det första han sa var: "Mose, dumänniskoson, tillbe mig."

I det här sammanhanget kan Satans krav på dyrkan ha varit endast en distraktion. En betydande frestelse för Mose i den svaga stunden var att bli förvirrad och tro att han bara var en "människoson", snarare än ett Guds barn.

"Och det begav sig att Mose såg på Satan och sa: 'Vem är du? För se, jag är en Guds son, i hans Enföddes avbild.'" Som tur var blev Mose inte förvirrad och lät sig inte bli distraherad. Han hade lärt sig vem han verkligen var.

Nästa berättelse finns i Matteus 4. De lärde har kallat detta "Jesu tre frestelser", som om Herren bara frestades tre gånger, vilket naturligtvis inte är fallet.

Hundratals liter bläck har använts för att förklara meningen och innehållet i dessa tre frestelser. Som vi vet börjar kapitlet genom att förklara att Jesus hade gått ut i öknen "[och] när han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han till slut hungrig".

Satans första frestelse verkade bara handla om att tillfredsställa Herrens fysiska behov. "Befall att de här stenarna blir bröd", utmanande han Frälsaren.

En andra lockelse kanske hade att göra med att fresta Gud: "Kasta dig ner! Det står ju skrivet: Han ska befalla sina änglar [angående] ... dig."

Slutligen handlade Satans sista frestelse om världslig ambition och härlighet. Efter att Jesus hade visats "världens alla riken ... [sa Satan] till honom: 'Allt detta ska jag ge dig, om du faller ner och tillber mig.'"

Egentligen kan Satans slutliga frestelse ha haft mindre att göra med dessa tre specifika provokationer och mer att göra med att fresta Jesus Kristus att ifrågasätta sin gudomliga natur. Åtminstone två gånger föregicks lockelsen av den utmanande anklagelsen från Satan: "Om du är Guds Son"—om du verkligen tror det, gör då det här eller det där.

Please notice what had happened immediately before Jesus went into the desert to fast and pray: we find the account of Christ's baptism. And when He had come out of the water, there came "a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased."

Do we see the connection? Can we recognize a pattern here?

It is no wonder that every time we are taught about our divine nature and destiny, the adversary of all righteousness tempts us to call them into question.

How different our decisions would be if we really knew who we really are.

We live in a challenging world, a world of increasing commotion, where honorable people strive to at least emphasize our human dignity, while we belong to a church and embrace a gospel that lift our vision and invite us into the divine.

Jesus's commandment to be "perfect, even as [our] Father which is in heaven is perfect" is a clear reflection of His high expectations and our eternal possibilities. Now, none of this will happen overnight. In the words of President Jeffrey R. Holland, it will happen "eventually." But the promise is that if we "come unto Christ," we will "be perfected in him." That requires a lot of work—not just any work, but a divine work. His work!

Now, the good news is that it is precisely our Father in Heaven who has said, "For behold, this is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man."

President Russell M. Nelson's invitation to "think celestial" implies a wonderful reminder of our divine nature, origin, and potential destination. We can obtain the celestial only through Jesus Christ's atoning sacrifice.

Perhaps that is why Satan enticed Jesus with the very same temptation from the beginning to the end of His earthly ministry. Matthew recorded that while Jesus hung on the cross, those "that passed by reviled him, ... saying, ... If thou be the Son of God, come down from the cross." Glory be to God that He did not hearken but instead provided the way for us to receive all celestial blessings.

Let us always remember, there was a great price paid for our happiness.

I testify as with the Apostle Paul that "the Spirit itself beareth witness with our spirit, that

Lägg märke till vad som hade hänt precis innan Jesus gick ut i öknen för att fasta och be: vi ser redogörelsen för Kristi dop. Och när han hade kommit upp ur vattnet kom det "en röst från himlen [som] sade: 'Han är min älskade Son. I honom har jag min glädje.'"

Ser vi sambandet? Kan vi urskilja ett mönster här?

Det är inte undra på att varje gång vi undervisas om vår gudomliga natur och bestämmande frestar fienden till all rättfärdighet oss att ifrågasätta dem.

Så annorlunda våra beslut skulle vara om vi verkligen visste vilka vi egentligen är.

Vi lever i en utmanande värld, en värld i ökat uppror, där hedervärda människor strävar efter att åtminstone betona vår mänskliga värdighet, medan vi tillhör en kyrka och omfamnar ett evangelium som lyfter vår syn och bjuder in oss i det gudomliga.

Jesu befallning att vara "fullkomliga, så som [vår] himmelske Far är fullkomlig" utgör en tydlig spegling av hans höga förväntningar och våra eviga möjligheter. Nu sker ju inget av detta över en natt. Med president Jeffrey R. Hollands ord sker det "till slut". Men löftet är att om vi "[kommer] till Kristus" blir vi "fullkomnade i honom". Det kräver mycket arbete – inte vilket arbete som helst, utan gudomligt arbete. Hans arbete!

Men de goda nyheterna är att det är just vår Fader i himlen som har sagt: "För se, detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan."

President Russell M. Nelsons uppmaning att "tänka celestially" innebär en underbar påminnelse om vår gudomliga natur, ursprung och möjliga bestämmande. Vi kan nå det celestials endast genom Jesu Kristi försoningsoffer.

Det kanske var därför Satan frestade Jesus med precis samma frestelse från början till slutet av hans jordiska verksamhet. Matteus skrev att medan Jesus hängde på korset hånade "de som gick förbi honom och sa: 'Om du är Guds son, kom ner från korset.'" Ära vare Gud för att han inte lyssnade, utan i stället gav oss möjlighet att ta emot alla celestials välsignelser.

Låt oss alltid minnas att ett högt pris betalades för vår lycka.

Jag vittnar tillsammans med aposteln Paulus om att "Anden själv vittnar med vår ande att vi är

we are children of God: and if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.”In the name of Jesus Christ, amen.

Guds barn. Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhärligas med honom”.I Jesu Kristi namn, amen.